

تشدید فاجعه بار تبعیض های اجتماعی، اقتصادی و سیاسی

گرایش ضد تبعیض – جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران

پیآمد تحریم ها و حمله نظامی به ایران !

گزارش اخیر آژانس بین المللی اتمی در رابطه با اقدامات مخفیانه اتمی رژیم و بی توجهی مطلق دولت ایران به قطع نامه های شورای امنیت سازمان ملل متحد دستاویزی شده اند تا کشورهای غربی و متحدان آنها در منطقه خاورمیانه و کشورهای عربی، "مجازات" های جدیدی علیه ایران در دستور کار قرار دهند. از آنجمله اند تحریم های مالی و اقتصادی جدید و بلوکه کردن دارائی های بانک مرکزی و همچنین پیشنهاد توقف و منع خرید و صدور نفت ایران. همچنین در این راستا پارلمان اروپا خواهان اعزام یک هیئت نمایندگی به ایران شده است تا در رابطه با مسائل سیاسی و اجتماعی و رعایت حقوق بشر بررسی هایی انجام دهد خواستی که مورد قبول دولت ایران قرار نگرفته است.

در چنین فضای سیاسی پر تنش، برخی از افراد و نهاد های به اصطلاح "اپوزیسیون" با عناوین مختلف، چه در نوشته ها و چه در مصاحبه های انجام داده شده با تلویزیونها و رادیو های وابسته به بیگانه، بیشرمانه خواهان حمله نظامی به ایران توسط آمریکا و ناتو میشوند. بخصوص پس از تجاوز آشکار و وحشیانه ی ناتو به لیبی و کشتن سرهنگ قذافی، این خواست بیشتر مطرح میشود تا شاید بتواند بخشی از نیروهای معتدل را نیز به دام پیچیدن نسخه ی لیبی برای ایران بیاندازند.

آیا ناتو ابزار "حمایت بشردوستانه" شده است؟ هدف "حمایت انسان دوستانه" کشورهای سلطه جو چیست؟ آیا منافع کشورهای جنگ طلب و متجاوز و زور گو با منافع مردم عراق، افغانستان، لیبی و ایران همسو شده است؟ هدف از تصرف لیبی جز سلطه جوئی و دستیابی به بازار و منابع و ذخائر نفتی آفریقا، چیز دیگریست؟

پیآمد بلافاصله جنگ فقط در لیبی قتل هزاران نفر و زخمی شدن بیشماری و بی خانمان شدن صدها هزار خانوار بوده است آیا همین قدر

کافی نبوده است تا چشمان بسته ی "بشر دوستان" باز شود ؟

علاوه بر این جنایات، ویرانی ساختار های اقتصادی، اجتماعی، تاسیسات انرژی برق و آب رسانی، بیمارستان ها و مدارس که زیر پوشش "حمایت بشردوستانه" امپریالیست ها بمباران شدند، برای آنها که آرزوی اینگونه بلا ها را برای هموطنان خود طلب میکنند، یک درس عبرت نیست؟

باید اذعان نمود از پیامد های تحریم های آمریکا و جهان سرمایه داری غرب در زندگی آحاد جامعه ما، همچون تجربه عراق زمینه سازی ضربه و یا تجاوز نظامی با اهداف نو استعماری است.

یک پنجم نفت مصرفی جهان یا کشورهای اروپائی از "تنگه هرمز" میگذرد، با ورود اولین هواپیماهای بمب افکن مرگ آور بر فراز آسمان آبی ایران تنگه ی 35 کیلو متری هرمز درآبهای خلیج فارس پر از آهن پاره هائی می شود که از کشتی های نفتی و تجاری و نظامی برجا خواهد ماند. فاجعه ای در تامین انرژی در سطح جهانی بوقوع خواهد پیوست که حیات و اقتصاد تمام کشورها را تحت تاثیر قرار خواهد داد و واکنش های تندی را در سطح بین المللی دامن خواهد زد. نتایج این واکنش ها هرچه باشند، بی شک موجب تامین رفاه و امنیت و پیشرفت، آزادی و عدالت در ایران نخواهند شد. از این رو ایرانیان آزادیخواه و مستقل و صلح طلب در خارج همچون اکثریت قریب به اتفاق مردم ایران مخالف بدون قید و شرط هر گونه حمله نظامی، تحریم های اقتصادی گسترده و زمینه ساز جنگ، هستند. آزادی خواهان ایرانی معتقدند مخالفت با جنگ و تحریم ها جدا از مخالفت با تمامیت نظام جمهوری اسلامی نیست و تصمیم در مورد آینده ایران تنها با رای و اراده مردم ایران می تواند شکل بگیرد و به اجرا برسد

راه حل غلبه بر این بحران بزرگ موجود تنها از مسیر تقویت یک جنبش متحد مبارزاتی مردم در ایران میگذرد. از این رو وظیفه اصلی مخالفین جنگ و تحریم قبل از آغاز آن و در دوران تحریمها این است که به خشم و اعتراض های بحق مردم دامن زده، با تقویت جبهه مردمی، رژیم را در زمینه های مختلف از جمله انرژی اتمی به عقب نشینی وادار کنیم. البته برخی به غلط و یا بالاجبار تبلیغ میکنند که مردم ایران به تنهایی قادر به برچیدن بساط نظام جمهوری اسلامی ایران نمیباشند. این تبلیغات توطئه ای بیش نیستند که با هدف تضعیف اراده مردم و بزرگ نمائی "دست خارجی" ارائه می شوند. نیروی عظیم مردم را می توان شکل و سازمان داد آنگاه به تنهایی از عهده

نظام جمهوری اسلامی بر خواهد آمد. مردم ایران مصمم و دارای اعتماد بنفس کافی برای تغییر رژیم هستند و مبارزه و مقاومت در پهنه اقشار و طبقات مختلف جامعه ادامه دارد. جنبش همگانی با اراده ای خلل نا پذیر و تسلیم ناپذیر، آزادی خود را پس از نظام جمهوری اسلامی به دست خواهد آورد.

آنچه مردم کشور بدرستی به آن می اندیشند، فردای پس از جمهوری اسلامی است. مردم کشوری ویران و تا خرخره وابسته به بانک جهانی و صندوق بین المللی پول و بی ثبات و نا امن به همراه تاخت و تاز نیروهای بیگانه یعنی آن بلائی که غرب بر سر عراق و افغانستان و به تازگی لیبی آورده است، نمی خواهند. هیچ آزادی خواه و دمکرات ایرانی نمی خواهد که فاجعه های اجتماعی و اقتصادی در ایران رخ بدهد و یا تشدید شود. هیچ نیروی برابری طلبی خواهان وسعت گرفتن بیشتر تبعیض های اجتماعی و دامن زده شدن به هرج و مرج ها نیست. از این رو همانقدر که اوضاع امروز ایران مهم است و مورد توجه قرار می گیرد، وضعیت فردای کشور نیز باید مورد توجه قرار گیرد و چه بسا از اهمیت بیشتری برخوردار می باشد.

ما بر این باوریم که تشدید تحریم های کور و گسترده اقتصادی که توده عظیم مردم را هدف قرار دهد و هرگونه ضربه و یا درگیری نظامی و شدت یافتن مسابقه تسلیحاتی خطرناک، آینده کشور را با گسترش فاجعه بار تبعیض های اجتماعی، اقتصادی و سیاسی روبرو خواهد نمود.

www.zedetabiiz.blogfa.com

zedetabiiz1@gmail.com